

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015r., 30 lipca 2015r., 5 listopada 2015r. i 10 grudnia 2015r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Giecko

sprawy

M. Z., syna M. i A. z domu S., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że

I. W dniu 21 stycznia 2015r. w miejscowości B. przy ul. (...), gm. S. usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci podzespołów do roweru marki N. o łącznej wartości 1490 zł lecz zamiaru swojego nie osiągnął gdyż podczas dokonania czynu został zatrzymany przez pokrzywdzonego P. M. (1)

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk

I oskarżonego M. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym tylko iż ustala, że dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci podzespołów do roweru marki N. o łącznej wartości 980 zł tj czynu z art. 278§1kk i za to z mocy art. 278§1 kk opierając wymiar kary o art 278§1 kk i art. 33§2 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych

II. Na podstawie art. 69§1i 2 kk art. 71§1 pkt. 1 kk, art. 72§1 pkt. 5 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby zobowiązuje go do powstrzymywania się od używania środków odurzających,

III. Na podstawie art. 46§1 kpk przy zastosowaniu art. 4§1kk orzeka środek karny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych na rzecz pokrzywdzonego P. M. (1).,

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. (2) kwotę 576 złotych tytułem wynagrodzenia za reprezentację oskarżyciela posiłkowego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 132,48 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia,

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. kwotę 504 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 115,92 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia,

VI. Wniesione powództwo cywilne pozostawia bez rozpoznania,

VII. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty.

UZASADNIENIE

Treść uzasadnienia wyroku ograniczono do zakresu złożonego wniosku o pisemne jego uzasadnienie tj. do rozstrzygnięcia o karze - stosownie do dyspozycji art. 423 § 1 kpk.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2015r. M. Z. został uznany za winnego tego, że:

W dniu 21 stycznia 2015r. w miejscowości B. przy ul. (...), gm. S. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci podzespołów do roweru marki N. o łącznej wartości 980 zł na szkodę P. M. (1)

tj czynu z art. 278§1kk

W zakresie wymiaru kary Sąd zważył, co następuje:

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego sprawcy, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przechodząc zatem do meritum w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był znaczny. Po pierwsze bowiem oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, wiedział bowiem, że popełnia przestępstwo skoro nie był właścicielem roweru, z którego części składowe odłączał i dokonywał ich zaboru. Nadto zdawał sobie sprawę dokonując czynu szybko, za pomocą mechanicznego przedmiotu, iż części podzespołów nie uda się zamontować, gdyż ulegną zniszczeniu. Sąd nie przeoczył jednak, iż część podzespołów została odzyskana przez pokrzywdzonego, co niewątpliwie zmniejszało stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Należy jednak pamiętać, iż doszło do tego w wyniku nagłego nadejścia właściciela roweru i przerwania przestępczej akcji oskarżonego.

Wskazaniem zachowaniem oskarżony godził w prawo własności, które jest istotnym dobrem prawnym chronionym w demokratycznym państwie prawnym. Za okoliczność obciążającą uznano również sposób działania oskarżonego. Zarzucanego mu czynu dopuścił się w biały dzień około godziny 13.00, na klatce schodowej, którą mogły przechodzić tak dzieci, jak i inne osoby postronne. Za kolejną okoliczność obciążającą uznano także jego uprzednią karalność. M. Z. był bowiem karany wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 października 2013r. w sprawie II K 148/13 gdzie wymierzono mu m.in. za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3. Wyrok przedmiotowy uprawomocnił się dnia 29 października 2013r. A zatem czynu objętego przedmiotowym postępowaniem M. Z. dopuścił się w jego okresie próby. Nie sposób ominąć przy wymiarze karze iż czyn objęty przedmiotowym postępowaniem należy do przestępstw podobnych do czynu objętego postępowaniem we wskazanym postępowaniu II K 148/13. O ile czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyn z art. 278§1 kk oskarżony osiągnął taką korzyść. Spełnione zostały więc znamiona podobieństwa przestępstw w rozumieniu art. 115§3 kk.

W ocenie Sądu za okoliczność łagodzącą należy uznać z kolei fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Powyżej wskazane okoliczności obciążające nie dają wystarczającej podstawy od wymierzenia oskarżonemu kary wolnościowej. W ocenie Sądu bowiem kara, której domagał się obrońca oskarżonego byłaby karą niewspółmierną i rażąco łagodną. Oskarżony mając bowiem świadomość poprzedniego prawomocnego skazania i biegu okresu zawieszenia - ponownie wchodząc w konflikt z prawem - musi liczyć się z realną dolegliwością.

Za adekwatną zatem do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu Sąd uznał karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Niewątpliwie M. Z. musi bowiem ponieść karę za czyn, którego stopień społecznej szkodliwości jest znaczny. W ocenie Sądu zachodzą wobec oskarżonego przesłanki, które karzą ocenić, że w stosunku do M. Z. zachodzi dodatnia prognoza co do jego zachowania i życia w przyszłości to orzekając uznano, że powinien on skorzystać z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W tym właśnie zakresie w ocenie Sądu decydującym był właśnie fakt przyznania się, młody wiek oskarżonego oraz jednokrotną karalność oskarżonego. Ze względu na wskazane okoliczności łagodzące, Sąd doszedł do przekonania, że samo skazanie wpłynie na oskarżonego wychowawczo i mimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 69§1i 2 kk art. 71§1 pkt. 1 kk, art. 72§1 pkt. 5 kk przy zastosowaniu art. 4§1kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres lat 3 (trzech) i w okresie próby zobowiązał go do powstrzymywania się od używania środków odurzających. Czas ten zdaniem Sądu będzie wystarczający do weryfikacji postawy oskarżonego i w razie ponownego wejścia w konflikt z prawem pozwoli na podjęcie odpowiednich kroków prawnych.

Sąd na podstawie art. 46§1 kpk przy zastosowaniu art. 4§1kk orzekł środek karny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych na rzecz pokrzywdzonego P. M. (1). Sąd oceniając wartość szkody oparł się na wycenie dokonanej przez pokrzywdzonego i wskazanej przez niego nieodzyskanej części szkody z uwagi na niemożliwość ponownego użycia mechanicznie odłączonych podzespołów.

Jednocześnie zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. (2) kwotę 576 złotych tytułem wynagrodzenia za reprezentację oskarżyciela posiłkowego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 132,48 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia, a na rzecz adw. A. T. kwotę 504 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym oraz kwotę 115,92 złotych tytułem 23 % stawki podatku Vat od wynagrodzenia.

Uwzględniając okoliczność, iż przepisy kodeksu postępowania karnego w zakresie powództwa cywilnego zostały uchylone wniesione powództwo cywilne pozostawiono bez rozpoznania.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty, uznając iż jego sytuacja majątkowa uniemożliwia obciążenie go tymi kosztami.

Z tych względów, tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu oraz cele kary jakie ma osiągnąć tak wychowawcze jak i zapobiegawcze.

SSR Joanna Urlińska